

תלמוד בבלי על ספר דברי הימים ב

יומא נג:א

א"ר יונתן אמר קרא (דברי הימים ב א, יג) ויבא שלמה לבמה אשר בגבעון ירושלים וכי מה ענין גבעון אצל ירושלים אלא מקיש יציאתו מגבעון לירושלים לביאתו מירושלים לגבעון מה ביאתו מירושלים לגבעון פניו כלפי במה כדרך ביאתו אף יציאתו מגבעון לירושלים פניו כלפי במה כדרך ביאתו וכן כהנים בעבודתן ולוים בדוכנן וישראל במעמדן כשהן נפטרין לא היו מחזירין פניהן והולכין אלא מצדדין פניהן והולכין וכן תלמיד הנפטר מרבו לא יחזיר פניו וילך אלא מצדד פניו והולך

יבמות עט:א

סלקא דעתך דכתיב (מלכים א ט, כב) ומבני ישראל לא נתן שלמה עבד ודלמא דוגזר בעלמא אלא מהכא (דברי הימים ב ב, טז) ויספר שלמה כל האנשים הגרים אשר בארץ ישראל [וגו'] וימצאו מאה וחמשים אלף [וגו'] ויעש מהם שבעים אלף (נושא) סבל ושמונים אלף חוצב בהר

תענית טז:א

חד אמר הרי אנו חשובין לפניך כמתים וחד אמר כדי שיבקשו עלינו מתים רחמים מאי בינייהו איכא בינייהו קברי עכו"ם מאי (דברי הימים ב ג, א) הר המוריה פליגי בה ר' לוי בר חמא ור' חנינא חד אמר הר שיצא ממנו הוראה לישראל וחד אמר הר שיצא ממנו מורא לעובדי כוכבים

שבת לא:א

כשבנה שלמה את בית המקדש ביקש להכניס ארון לבית קדשי הקדשים דבקו שערים זה בזה אמר שלמה עשרים וארבעה רגלים ולא נענה פתח ואמר (תהלים כד, ז) שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד והטו בתריה למיבלעיה אמרו מי הוא זה מלך הכבוד אמר להו ה' עזוז וגבור חזר ואמר (תהלים כד, ט) שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד מי הוא זה מלך הכבוד ה' צבאות הוא מלך הכבוד סלה ולא נענה כיון שאמר (דברי הימים ב ו, מב) השם אלהים אל תשב פני משיחך זכרה לחסדי דוד עבדך מיד נענה באותה שעה נהפכו פני כל שונאי דוד כשולי קדירה וידעו כל העם וכל ישראל שמחלו לו הקב"ה על אותו עון

מועד קטן ט:א

אמרו ליה למדתנו רבינו תלמיד שנפטר מרבו ולן באותה העיר צריך ליפטר ממנו פעם אחרת שנאמר ביום השמיני שלח את העם ויברכו את המלך וכתוב (דברי הימים ב ז, י) וביום עשרים ושלושה לחדש השביעי שלח את העם אלא מכאן לתלמיד הנפטר מרבו ולן באותה העיר צריך ליפטר ממנו פעם אחרת

יבמות פו:ב

אמר רב חסדא בתחלה לא היו מעמידים שוטרי' אלא מן הלויים שנאמר (דברי הימים ב יט, יא) ושוטרים הלויים לפניכם עכשיו אין מעמידין שוטרים אלא מישראל שנאמר ושוטרים הרבים בראשיכם

פסחים צב:א

אמרו חכמים אע"פ שטבול יום אינו נכנס זה נכנס מוטב יבא עשה שיש בו כרת וידחה עשה שאין בו כרת וא"ר יוחנן דבר תורה אפילו עשה אין בו שנאמר (דברי הימים ב כ, ה) ויעמד יהושפט בקהל יהודה וירושלים בבית ה' לפני החצר החדשה מאי חצר החדשה שחדשו בו דבר ואמרו טבול יום לא יכנס במחנה לוי

יבמות ז:ב

דבר תורה אפי' עשה לית ביה שנאמר (דברי הימים ב כ, ה) ויעמוד יהושפט בקהל יהודה לפני החצר החדשה מאי חצר החדשה אמר (ר') יוחנן שחדשו בה דברים ואמרו טבול יום לא יכנס למחנה לוי

כתובות קג:ב

רבי צריכא לך ולמטלעתך מאי קשיא ליה הא קרא קאמר (דברי הימים ב כא, ג) ואת הממלכה נתן ליהורם כי הוא הבכור

קידושין כו:א

נכסים שאין להם אחריות:מנהגי מילי אמר חזקיה דאמר קרא (דברי הימים ב כא, ג) ויתן להם אביהם מתנות וגומר

ברכות כח:א

א"ל ר' יהושע מותר אתה לבא בקהל א"ל ר"ג והלא כבר נאמר (דברי הימים ב כג, יט) לא יבא עמוני ומואבי בקהל ה' א"ל ר' יהושע וכי עמוני ומואב במקומן הן יושבין כבר עלה סנחריב מלך אשור ובלבל את כל האומות שנאמר (ישעיהו י, יג) ואסיר גבולות עמים ועתידותיהם שוסתי ואוריד כאביר יושבים וכל דפריש מרובא פריש

כתובות קו:ב

כלי שרת מהו שיעשו מקדשי בדק הבית צורך מזבח נינהו ומקדשי בדק הבית אתו או צורך קרבן נינהו ומתרומת הלשכה היו עושין אותן א"ל אין נעשין אלא מתרומת הלשכה איתיביה (דברי הימים ב כד, יד) וככלותם הביאו לפני המלך ויהודיע (הכהן) את שאר הכסף ויעשהו כלים לבית ה' כלי שרת וגו'

סוטה מב:א

דברים כ, ג ואמר אליהם שמע ישראל וגו' על אויביכם ולא על אחיכם לא יהודה על שמעון ולא שמעון על בנימין שאם תפלו בידם ירחמו עליכם כמה שנאמר (דברי הימים ב כח, ט) ויקומו האנשים אשר נקבו בשמות ויחזיקו בשביה וכל מערומיהם הלבישו מן השלל וילבישו וינעילו ויאכילו וישקו ויסכסכו וינהלו בחמורים לכל כושל ויביאום יריחו עיר התמרים אצל אחיהם וישבו שומרון וגו'

תלמוד בבלי על ספר דברי הימים ב

נדריס נה:א

למימרא דדגן כל דמידגן משמע מתיב רב יוסף (דברי הימים ב לא, ה) וכפרוץ הדבר הרבו בני ישראל [ראשית] דגן תירוש ויצהר וכל תבואת שדה לרוב וגו' ואי אמרת דגן כל דמידגן משמע מאי כפרוץ הדבר הרבו

יומא נב:ב

עמד וגנזו שנאמר (דברי הימים ב לה, ג) ויאמר ללוים המבינים לכל ישראל הקדושים לה' תנו את ארון הקודש בבית אשר בנה שלמה בן דוד מלך ישראל

יומא נג:ב

תנן כמאן דאמר ארון גלה לבבל דתניא רבי אליעזר אומר ארון גלה לבבל שנאמר (דברי הימים ב לו, י) ולתשובת השנה שלח המלך נבוכדנאצר ויביאהו בבבלה עם כלי חמדת בית השם

שבת קיט:ב

א"ר יהודה לא חרבה ירושלים אלא בשביל שביזו בה ת"ח שנאמר (דברי הימים ב לו, טז) ויהיו מלעיבים במלאכי האלהים ובוזים דבריו ומתעתעים בנביאיו עד עלות חמת ה' בעמו עד [ל] אין מרפא